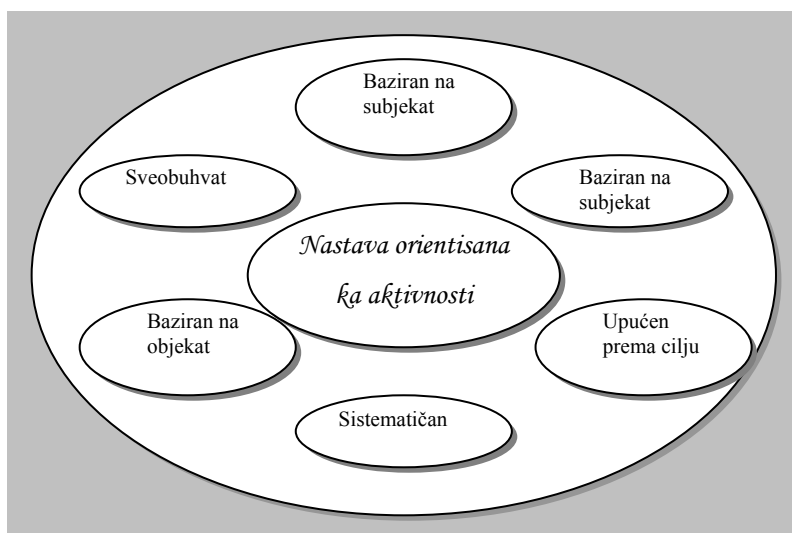

4.1 Aspekti učenja orjentisani ka aktivnosti -delovanju

Aspekti učenja orjentisani ka aktivnosti (fig. 3) opravdavaju se sa socialno-psihološkim i kognitivno-psihološkim teorijom za delovanje i razvoj. U nastavku opšte poglede -tipove učenja orjentisani ka aktivnosti-delovanju, ćemo zajednički prodiskutovati.

3: Aspekti učenja orjentisani ka aktivnosti-deovanju

Orjentisan ka objektivu

Osnova svakog učenja orjentisano na aktivnosti-delovanje, je formulisanje jedne radne objektivne. Njegov zadatak je da bude faktor motivisanja u toku čitave nastavne jedinice. Svaka druga delatnost je rezultat prve formulacije objektivne, s obzirom da nedostaju aktivna znanja-delovanja. Na osnovu jednog predloženog problema, učenicima se treba predložiti činjenica, da njima nedostaju aktivna znanja delovanja.

Učenje orjentisano na delovanje

4

Predstavljanje jedne problematične situacije i formulisanje njegovog cilja kao rezultat ove situacije, treba pažljivo razmisliti i tematizirati u okviru učenja orjentisano ka aktivnosti-delovanju. Učenicima treba omogućiti upoznavanja sa ciljevima, kako bi se u svom radu motivisali i orjentisali ka cilju. Često, ovaj proces predstavlja problematične momente-situacije kod formulisanja ciljeva od strane nastavnika, jer između njihovih pretpostavki i iskustva se nalazi jedna generativna i profesionalna “šupljina”. Pomoć za jedno svestrano formuliranje cilja može biti predstavljanje–referisanje jednoj situaciji iz profesije, posebnoj situaciji, kao npr. referiranje problematičnih situacijama kao i njihovom značaju za budućnost.

Vezano sa subjektom

Učenje orjentisano ka aktivnosti-delovanju treba da postiče učenike da postavljaju pitanja. Oni treba da razmišljaju o značaju zadatka, koja su im znanja i sposobnost potrebna i što za njih znači vladanje zadatakom. Posmatrano sa didaktičkog aspekt i učenicima se omogućava pristup pri nastavnom planiranju; sticanju znanja kao i mogućnost određivanja individualnog vremena za učenje.

Sveobuhvatnost

U nastavi orjentisane ka aktivnosti-delovanju, intelektualno prodiranje i senzualno shvatanje jedne aktivne-radne situacije, stvaranju jedne jedinice. Značajniji momenat sveobuhvatnog stvaranja nastave, je omogućavanje različitosti interaktivnosti orijentisane ka rezultatima u prirodnim situacijama što je moguće više. Učenje orjentisano ka aktivnosti-delovanju, kao sistematski proces pruža interaktivni i sveobuhvatni način prohodnosti odnosno toka.

Vezano sa objektor

Uticaji nastavnog delovanja zasnivaju se uvek na jedan nastavni objekt –npr.jedan tehnički objekat ili jedan tehnički proces, koji treba shvatiti-razumeti, promeniti odnosno stvoriti-kreirati. Nastavni objekti mogu biti materijalne i nematerijalne prirode.

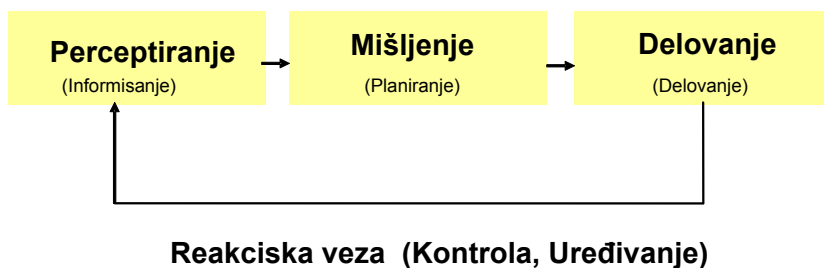
Učenje orjentisano na delovanje

Sistematsko mišljenje

Učenje orjentisano ka aktivnosti-delovanju teži podsticanju sistematskog mišljenja i shvatanja zavisnosti. Sa “sistematičnosti” podrazumevamo jednu dinamičnu, aktivnu i razgranatu formu mišljenja i delovanja. Sistematsko učenje ima u vidu obrađivanje odnosa između sistema obuhvaćeni u nastavi. On omogućava učenicima mišljenje i delovanje u procesu. U toku rešavanja zadataka odnosno procesa, pored tehničko-sadržajnih i naučno–matematičkih aspekata moraju se uzeti u obzir, npr. nauke o radu, tehnologije i ekonomije. U pregledu nastavnog objekta, pored opšte strukture učestvuju i pomoćni i zavisni faktori.

Struktura delovanja –aktivnosti

Bazirajući se na formulaciji cilja, kod nastave orjentisane ka aktivnosti-delovanju, početno se planiraju aktivnosti-delovanja, zatim se izvode, samostalno kontroliraju (fig. 4) i završno na kraju se ocenjuju (važi za svij zadatak).

4: Kompletno/a delovanje/a-aktivnosti

Što je kompleksniji opšti cilj, utoliko je teže opisivanje modela sa jednodimenzionalnim delovanjem. Jedna mogućnost rešenja stoji u formulisanju mikročelije čija obrada u mikročeliji vodi ka cilju delovanja, odnosno aktivnom cilju. Koliko će se brzo dobijati mikročelije, zavisi od aktivnosti kompetencija.